

Magyarország Alkotmánybírósága
1535 Budapest, Pf. 773

2014-06-26

T.: IV/927-4/2014 - Alkotmányjogi panasz kiegészítés Budapest Környéki Törvényszék
5.Pf.21.817/2013/5. sz. vis derogativa szokásjogra alapított határozat ellen

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG		
Ügyszám:	14/927-5/2014	
Érkezett:	2014 JÚL 02.	
Példány:	2	Kezelőiroda: <i>mu</i>
Melléklet:	0	

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Az alaptörvény K cikk-ből („Magyarország hivatalos pénzneme a forint.”) levezethetően jogom van forintot használni, melynek részleteit szabályozza az MNB tv. miszerint milyen címleteket kötelesek a gazdasági szereplők elfogadni.

A bírói döntés sérti az M cikk (2) bekezdésében biztosított jogvédelmet: Magyarország biztosítja a tisztességes gazdasági verseny feltételeit. Magyarország fellép az erőfölénnyel való visszaéléssel szemben, és védi a fogyasztók jogait.

A parkolási szerződés egyfajta fogyasztói szerződés, melyben én voltam a fogyasztó a parkoló üzemeltető pedig visszaélt erőfölényével, rám kényszerítve az MNB tv.-be ütköző ÁSZF-jét, melyet ráadásul csak ráutaló magatartással tett közzé. A Törvényszék ítélete sem a fogyasztói jogaimat nem védte meg, sem a másik fél erőfölénnyel való visszaélését nem akadályozta meg.

Az R cikk (2) bekezdésének megsértése a tulajdonhoz való jogom sérelmét okozta, ugyanis abból kiindulva, hogy a törvények mindenkire kötelezőek, nem fizettem be a jogtalanul kiszabott pótdíjat. Bár a 400 Ft-os összeg befizetésének módját egyértelműen szabályozzák a törvények, ennek utalással történő teljesítése helyett aprópénzes kifizetését igényelte felperes egy olyan ÁSZF feltételre hivatkozva, melyet törvénytörő volta miatt írásba sem foglalt. Mindössze a befizetés módja miatt kötelezett a bíróság további 26 900 Ft megfizetésére az átutalt parkolási díjon felül. Ez a kár a XIII. cikk szerinti tulajdonhoz való jogot sérti.

VI. cikk (2) Mindenkinek joga van személyes adatai védelméhez, valamint a közérdekű adatok megismeréséhez és terjesztéséhez. Bár az önkormányzati parkolási társulások számára jogszabály biztosítja a járműtulajdonosok adataihoz való hozzáférést, ez a joguk túlzottan széles, hiszen –mint az ügy során kiderült– azon autósok adataihoz is hozzáférnek akik nem tartoznak. Tehát nem csak jogerősen megállapított tartozás kötelezettjeinek adatait szolgáltatják ki nekik, hanem bármely járműtulajdonos Alaptörvény által védett személyes adatát. A parkolási társaságnak ezzel szemben nincs olyan Alaptörvényben biztosított joga mely sérülne, ha számára ismeretlenek maradnának ezek az adatok, különösen az esetben nem, ha a parkolási díjat aprópénz helyett utalással fizették meg.

A törvényszéki döntés súlyosan sérti a XV. cikk (1) „A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes” elvét, azt a jogomat, hogy a bíróság egyenrangú félként kezeljen az önkormányzati parkolócéggel, továbbá XXVIII. cikk (1) szerinti pártatlan eljáráshoz való jogomat. A szokásjog megállapításánál ugyanis –már amennyiben egy bíróságnak erre joga lenne- mindkét egyenrangú fél szokását figyelembe kellett volna venni. Ha az autósnak az a szokása, hogy nem mindig hord magánál kilószámra aprópénzt, akkor a papírpénzzel való fizetést –mint szokásjogot- magától értetődőnek kellett volna vennie a bíróságnak, minthogy - a közterületi parkolócégeken kívül- mindenki más elfogad papírpénzt. Ezzel szemben alperes szokását figyelmen kívül hagyva –az önkormányzat irányában elfogultan- kizárólag felperes szokását vette a lapul a szokásjogra alapuló törvényalkotásként értelmezhető döntése során, így három helyen is megsértve az Alaptörvényt.

Ezzel a XXVIII. cikk (7) szerinti jogorvoslathoz való jogom is sérült, mert nem biztosította a Törvényszék az elsőfokú ítélet tényleges orvoslását, hanem inkább egyoldalúan a szokásjogra alapítva megpróbálta körülbástyázni, hogy felperes javára dönthessen, ráadásul olyan érvet erőltetve, melyeket a perben egyik fél sem hivatkozott. A papírpénz elfogadása egyébként minimális beruházást igényelne részükről, automatánként kevesebbet, mint jelen per értéke járulékaival, tehát nem ez az akadálya, hogy az MNB tv.-nek megfelelően járjanak el. Az írott törvényt rontó szokásjog alkalmazásának pedig az írástudatlan törzsi társadalmak óta csak az egymással ütköző nemzetközi jogban van helye, esetleg az elavult törvények alkalmazásánál (a kérdéses esetben a hivatkozott MNB tv. alig volt másfél hónapos). A szokásjog általános alkalmazása feleslegessé tenné a jogszabályok írásbeliségét -melyre jogrendszerünk, társadalmunk alapul-, kizárólag a bíró kezébe adva a szokás (ezáltal a törvény) megállapításának jogát.

Tisztelettel:

Előttünk mint tanúk előtt:

